

tradition **and** innovation

United States Embassy | Chisinau | Moldova

ART in Embassies Exhibition

lynn marie kirby

TWILIGHT'S LAST GLEAMING, undated

Video installation

Courtesy of the artist, San Francisco, California

ULTIMA STRĂLUCIRE A ASFINȚITULUI, nedatată

Instalație video

Oferită de artist, San Francisco, California

tradition and innovation

Welcome to the Residence of the United States Ambassador in Chisinau, Moldova!

It gives us great pleasure to invite you to enjoy an exhibition of American art that we call *Tradition and Innovation*. When we thought about what kind of art to display in our residence here in Chisinau, we realized that we wanted to show a side of the United States that most foreigners know little about. My wife Sara's sister lives in Arizona and we have greatly appreciated getting to know more about the rich Native American culture during our many visits to the Southwest. We are also fortunate to have a noted artist in the family – my sister Lynn Kirby – and we wanted to display some of her work.

The part of the exhibition that reaches back into our heritage comes from the northeastern part of the State of Arizona. The Navajo and Hopi people make their homes in this arid corner of the state. The artworks from there are a reflection of the rich

and highly developed Navajo and Hopi cultures that were flourishing long before Europeans came to America's shores. When you look at the photographs by Gene Balzer and Russ Gilbert you will have the chance to see ancient stone dwellings of the ancestral puebloan and Hisatsinom people who lived in the area before the present day Navajo and Hopi. Many, we think, will be surprised by the multi-storied, solid homes of finely-crafted stone, skillfully built into the cliff sides. The stunning photos by Edward S. Curtis, we believe, show deeply prideful Navajo and Hopi people from nearly 100 years ago. We have always been fascinated by these people and their cultures, and every few years we have been drawn to travel back to this area to explore their current and past cultures in more depth.

We are inspired by the great history of these peoples, and our hope is that the Moldovan public will have the same feeling after being exposed firsthand to these images of their ances-

tral dwellings and these examples of contemporary works in the traditional crafts – Navajo weaving and Hopi Katsinas. As much as we enjoy traditional art we also get fulfillment from what is new, dynamic, and innovative. With the development of technology, artists working in the present can explore new media to express themselves, creating new art forms. Lynn Kirby is an artist who has embraced experimental art. Experimenting with the tools the digital age now offers, Lynn has transitioned from 16mm film to video and installation art. She has found ways to turn everyday objects into art. We are proud to introduce her works to the Moldovan public. Here we showcase a video installation, a collage of images, and a triptych, all of which are untraditional in subject matter and in medium.

We are deeply grateful to the Heard Museum of Phoenix, Arizona; the Christopher Cardozo Fine Art Gallery of Minne-

apolis, Minnesota; Niman Fine Art, Santa Fe, New Mexico; Lynn Kirby, and the other artists for their willingness to lend works for exhibition during our stay in Moldova. We would also like to thank the staff of the ART in Embassies Program, especially Curator Imtiaz Hafiz, who contributed to the excellence of this exhibition.

We hope that after experiencing American art firsthand you will come away with a new understanding of our rich artistic culture as well as of the diversity of the Americans who have created this art.

Ambassador Michael D. Kirby and Mrs. Sara P. Kirby

Moldova
April 2007

tradiție și inovație

Bine ați venit la reședința Ambasadorului Statelor Unite la Chișinău, Moldova!

Ne face o deosebită plăcere să vă invităm la inaugurarea unei expoziții de artă americană pe care o numim „Tradiție și Inovație”. Când ne gândeam la ce fel de artă să expunem în reședința noastră aici la Chișinău, ne-am dat seama ca ne doream să arătăm o parte a Americii despre care majoritatea străinilor știu foarte puțin. Sora soției mele Sara locuiește în Arizona și ne-a făcut o mare plăcere să aflăm mai multe despre cultura bogată a indigenilor americani în timpul numeroaselor noastre vizite în sud-vest. De asemenea ne simțim foarte norocoși să avem în familie un artist de seamă – sora mea Lynn Kirby – și ne-am dorit să expunem câteva din lucrările ei.

Lucrările expoziției care reprezintă patrimoniul nostru istoric vin din partea de nord-est a statului Arizona. Indienii Navajo și Hopi își construiesc casele în această zonă aridă a statului. Lucrările de artă ce vin de acolo sunt o reflecție a culturilor bogate și foarte dezvoltate ale Navajo și Hopi care atinsese apogeul dezvoltării mult înainte de venirea europenilor pe țărmurile Americii. Când privești la fotografiile lui Gene Balzer și Russ Gilbert ai ocazia să vezi locuințele antice din piatră ale poporului Hisatsinom și strămoșilor care au locuit în acea zonă înainte de triburile Navajo și Hopi din prezent. Credem că mulți vor fi impresionați de casele solide, cu multe nivele din piatră fin prelucrată construite cu multă măiestrie pe stânci. Fotografiile uimitoare ale lui Edward S. Curtis prezintă națiunile Navajo și Hopi profund mândre de acum 100 de ani.

Am fost întotdeauna fascinați de acești oameni și culturile lor și din când în când suntem ademeniți să revenim în această zonă ca să explorăm în profunzime culturile lor din prezent și din trecut.

Suntem inspirați de istoria impresionantă a acestor popoare și sper că publicul din Moldova va avea același sentiment după vizionarea acestor imagini ale locuințelor lor strămoșești și acestor exemple de lucrări contemporane utilizând meșteșugul tradițional – țesutul Navajo și păpușile Hopi.

La fel ca și arta tradițională ne aduce plăcere și împlinire și totul ce este nou, dinamic și inovativ. Odată cu dezvoltarea tehnologiei, artiștii ce lucrează în prezent pot explora noi modalități de a se exprima, creând astfel noi forme de artă. Lynn Kirby este un artist care a îmbrățișat arta experimentală. Experimentând cu mijloacele oferite de epoca digitală, Lynn a tranzitat de la pelicula de 16 mm la arta instalațiilor și video. Ea a găsit căi de a transforma obiectele cotidiene în artă. Suntem mândri să prezentăm câteva din lucrările ei publicului din Moldova. Acestea includ o instalație video, un colaj de

imagini și un triptic, toate fiind netradiționale în ceea ce privește subiectul și tehnica de execuție.

Suntem profund recunoscători Muzeului Heard din Phoenix, Arizona; Galeria de Arte Plastice Christopher Cardozo din Minneapolis, Minnesota; Niman Fine Art din Santa Fe, New Mexico; Lynn Kirby și celorlalți artiști pentru bunăvoința lor de a ne oferi lucrările lor pentru expoziție în timpul șederii noastre în Moldova. De asemenea ținem să-i mulțumim echipei Programului ARTA în Ambasade, în special Curatorului Imtiaz Hafiz, pentru contribuția de excepție la realizarea acestei expoziții.

Sperăm că după ce veți face cunoștință cu arta americană originală veți pleca cu o nouă imagine despre cultura noastră artistică bogată precum și despre diversitatea americanilor care au creat această artă.

Ambasadorul Michael D. Kirby și Dna Sara P. Kirby

*Moldova
Aprilie 2007*

the ART in embassies program

The ART in Embassies Program (ART) is a unique blend of art, diplomacy, and culture. Regardless of the medium, style, or subject matter, art transcends barriers of language and provides the means for ART to promote dialogue through the international language of art that leads to mutual respect and understanding between diverse cultures.

Modestly conceived in 1964, ART has evolved into a sophisticated program that curates exhibitions, managing and ex-

hibiting more than 3,500 original works of art lent by United States citizens. The work is displayed in the public rooms of some 180 U.S. embassy residences and diplomatic missions worldwide. These exhibitions, with their diverse themes and content, represent one of the most important principles of our democracy: freedom of expression. The art is a great source of pride to U.S. ambassadors, assisting them in multi-functional outreach to the host country's educational, cultural, business, and diplomatic communities.

Works of art exhibited through the program encompass a variety of media and styles, ranging from eighteenth century colonial portraiture to multi-media installations. They are obtained through the generosity of lending sources that include U.S. museums, galleries, artists, institutions, corporations, and private collectors. In viewing the exhibitions, the thousands of guests who visit U.S. embassy residences each year have the opportunity to learn about our nation – its history, customs,

values, and aspirations – by experiencing firsthand the international lines of communication known to us all as art.

The ART in Embassies Program is proud to lead this effort to present the artistic accomplishments of the people of the United States. We invite you to visit the ART website, <http://aiep.state.gov>, which features on-line versions of all exhibitions worldwide.

programul „ARTA în ambasade”

Programul Departamentului de Stat al Statelor Unite „Arta în Ambasade” (PAA) este o îmbinare unică dintre artă, diplomație și cultură. Indiferent de procedeu, stil sau subiect, arta depășește barierele lingvistice și oferă mijloacele ca programul să promoveze dialogul prin intermediul limbii internaționale a artei care rezultă în respect și înțelegere reciprocă între diferite culturi.

Conceput modest în 1964, PAA a evoluat într-un program sofisticat care supraveghează expoziții, administrând și expunând originalele a peste 3.500 de lucrări oferite cu împrumut de către cetățenii Statelor Unite. Acestea sunt expuse în spațiile publice ale aproximativ 180 de reședințe ale ambasadelor și misiunilor diplomatice ale SUA din întreaga lume. Aceste expoziții, cu diversele lor teme și conținuturi, reprezintă unul dintre cele mai importante principii ale democrației noastre: libertatea exprimării. Arta este o sursă de mare mândrie pentru ambasadorii SUA, constituind un mijloc multifuncțional de comunicare cu comunitățile educaționale, culturale, de afaceri și diplomatice ale țării gazdă.

Operele de artă prezentate prin acest program cuprind o varietate de stiluri și procedee, începând cu portretistica colonială a secolului XVIII și până la instalațiile contemporane. Ele sunt obținute datorită generozității surselor de închiriere care includ muzee din SUA, galerii, artiști plastici, corporații, instituții, și colecționari privați. Prin intermediul expozițiilor, miile de oaspeți care vizitează reședințele ambasadelor Statelor Unite în fiecare an au posibilitatea de a se informa despre națiunea noastră – istoria sa, obiceiurile, valorile și aspirațiile ei – prin perceperea directă a căilor internaționale de comunicare cunoscută nouă drept artă.

Programul „Arta în Ambasade” conduce cu mândrie efortul global de a prezenta realizările artistice ale poporului SUA. Vă invităm să vizitați pagina de pe Internet a programului <http://aiep.state.gov>, care înfățișează versiunile electronice ale tuturor expozițiilor din toată lumea.

farrel ami

Katsina dolls are actually called *tithu* by the Hopi people; *Katsina* primarily refers to the supernatural beings that are believed to visit the Hopi through the dolls. Katsinas function as messengers between the spiritual domain and mortals.

Palhikmana is a Katsina represented by a female dancer who sometimes appears during the Night Dances as a *Poliimana*, or Butterfly Maiden, or as a Corn-grinding Maiden. Her main role is to perform a dance called *Pavalhikwtu* with a male partner, accompanied by songs provided by the *Kooyemsi*, or Mudhead katsinas. Women who participate in the dance initiation of the *Marau* society, a women's society, are also called *Palhikmana*.

Following the Sun and Moon: Hopi Katsina Dolls. Heard Museum. Phoenix, Arizona.

www.Peabody.Harvard.edu

Păpușile Katsina sunt de fapt numite tithu de către populația Hopi; Katsina se referă, în primul rând la niște ființe supranaturale, care, după cum se crede, îi vizitează pe oamenii Hopi prin intermediul păpușilor. Acestea funcționează ca niște mesageri între lumea spiritelor și cea a muritorilor.

Palhikmana este o păpușă Katsina reprezentată printr-o dansatoare, care apare uneori în timpul Dansurilor de Noapte în chip de Poliimana, sau Fecioară-Fluture, sau în chip de Fecioară care macină porumb. Rolul ei de bază este să danseze un dans numit Pavalhikwtu având ca partener un bărbat, fiind acompaniați de cântece interpretate de Kooyemsi, sau păpuși katsina cu capul de noroi. Femeile care participă la inițierea dansului din comunitatea Marau, o comunitate de femei, mai sunt numite și Palhikmana.

Pe urmele soarelui și lunii: Păpușile Hopi Katsina. Muzeul Heard. Phoenix, Arizona.

www.Peabody.Harvard.edu

farrel ami

PALHIKMANA KATSINA, undated. 12 x 6 in. Courtesy of the Heard Museum, Phoenix, Arizona
PALHIKMANA KATSINA, nedatată. 30,5 x 15,2 cm. Oferită de Muzeul Heard, Phoenix, Arizona

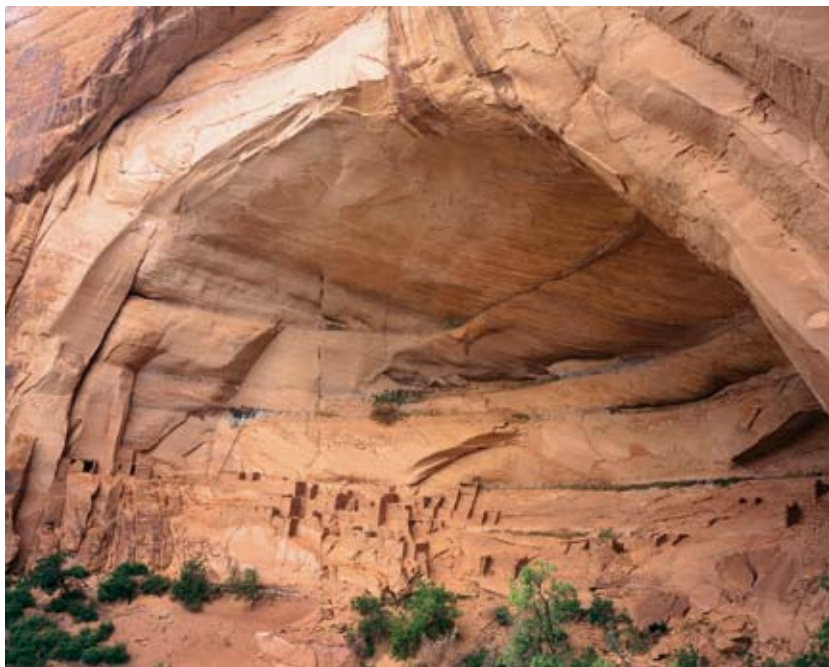
gene balzer (1938)

Kiet Siel ("broken pottery" in Navaho) and *Betatakin* are two of the largest and best preserved cliff dwellings in Navajo National Monument, Tonalea, Arizona. Tree ring dating indicates that most of the timbers were cut between AD 1272 and AD 1275; however carbon fourteen dating of the soot visible on the ceiling indicates that these sites were inhabited long before these structures were built, possibly around AD 950. *Betatakin*, a 125 room cliff dwelling was begun in AD 1250 and by AD 1300 the site was abandoned.

Gene Balzer's passions are photography and teaching photography. He has lived in Flagstaff, Arizona, since 1972. His subject matter ranges from desert scenes and northern Arizona's mountains, to Indian ruins and old Spanish missions, to Native American artwork. Dr. Balzer is the senior photography faculty member at Northern Arizona University, where he teaches portrait and commercial photography, among other classes. Balzer's patrons include *Arizona Highways Magazine*; *Hasselblad USA*; the Hualapai Indian Tribe; the Museum of Northern Arizona, Flagstaff; National Geographic Society, Washington, D.C.; Readers Digest Books; and Time-Life Books.

Kiet Siel ("oalele sparte" din Navaho) și *Betatakin* sunt două cele mai mari și mai bine păstrate orașe rupestre ale Monumentului Național Navajo, Tonalea, Arizona. Inelele de pe trunchiurile rămase indică faptul că majoritatea lemnului a fost tăiat între anii 1272 și 1275 e.n.; totodată, testul de carbon, efectuat la funinginea vizibilă pe tavanul locuinței, arată că aceste locuri erau locuite cu mult înainte de a fi construite locuințele date, posibil în jurul anului 950 e.n. Construcția orașului rupestru *Betatakin*, un oraș din 125 de camere, a fost începută în 1250 e.n., iar către anul 1300 locul a fost abandonat.

Gene Balzer este pasionat de fotografie și de predarea artei fotografice. El locuiește în Flagstaff, Arizona, din 1972. Spectrul de subiecte ce îl interesează variază de la scene de deșert și munții din nordul statului Arizona, ruinele triburilor indiene și vechile misiuni ale spaniolilor, până la arta locală din America. Dr. Balzer este absolvent al facultății de artă fotografică al Universității Northern Arizona, unde, pe lângă alte cursuri, predă arta portretului și fotografia comercială. Balzer colaborează cu: revista *Arizona Highways*; *Hasselblad USA*; the Hualapai Indian Tribe; Muzeul din Arizona de Nord, Flagstaff; National Geographic Society, Washington, D.C.; Readers Digest Books; și Time-Life Books.

gene balzer

BETATAKIN OVERLOOK, undated
Color photograph, 24 x 30 in.
Courtesy of the artist, Flagstaff, Arizona

PRIVIRE ASUPRA BETATAKIN-ULUI, nedată
Fotografie color, 61 x 76,2 cm
Oferită de artist, Flagstaff, Arizona

gene balzer

KIET SIEL, undated
Color photograph, 24 x 30 in.
Courtesy of the artist, Flagstaff, Arizona

KIET SIEL, nedată
Fotografie Color, 61 x 76,2 cm
Oferită de artist, Flagstaff, Arizona

d.y. begay

D.Y. Begay is a Navajo born to Totsohnii, the Big Water people, and Ta'chii'nii, the Red Streak Earth people. D.Y. is a weaver, and a daughter of a weaver's daughter. She learned at an early age to shear sheep, and to card and spin wool. Her parents showed her which plants to pick for dyeing the fleece to obtain the varied and subtle colors she uses in her weaving. As she says, "Everything in my weaving is natural. I use the same techniques passed from my ancestors to me to create designs that have artistic and traditional values." D.Y. has exhibited her weavings at the Indian Market in Santa Fe, New Mexico; the Lawrence Indian Arts Show in Lawrence, Kansas; the Heard Museum in Phoenix, Arizona; the Scottsdale Indian Artists of America Show in Arizona; and numerous galleries in New York City; Newark, New Jersey; Philadelphia, Pennsylvania; Washington, D.C.; and Connecticut. Among her many credits are co-curating exhibitions in New York (National Museum of the American Indian, Smithsonian Institution) and in Santa Fe (Wheelwright Museum) as well as serving as a consultant to many museums, galleries and private collectors throughout the country. Her early schooling was on the reservation, and later at Arizona State University at Tempe, where she received her Bachelor of Fine Arts degree in arts and art education.

D.Y. Begay s-a născut în Navajo, în tribul Totsohnii, Oamenii de la Apa Mare și Ta'chii'nii, Oamenii de pe Pământul cu Dungii Roșii. D.Y. este o țesătoare, dar și fiica unei fiice de țesătoare. De la vârstă foarte fragedă ea a învățat să tundă oile, să pieptene și să toarcă lână. Părinții ei i-au arătat ce plante să culegă pentru a vopsi lâna și pentru a obține culori variate și rafinate. După cum spune ea, "Tot ce fac eu din lână este natural. Eu folosesc aceleași tehnologii pe care le foloseau și strămoșii mei și creez modele care au atât valoare artistică, cât și tradițională." D.Y. și-a prezentat lucrările din lână la Târgul Indian din Santa Fe, New Mexico; la Lawrence Indian Arts Show din Lawrence, Kansas; la Muzeul Heard din Phoenix, Arizona; la Showul Artiștilor Indieni americani din Scottsdale, Arizona; și numeroase galerii din New York; Newark, New Jersey; Philadelphia, Pennsylvania; Washington, D.C.; și Connecticut. Printre meritele ei se numără colaborarea la organizarea a numeroase expoziții în New York (Muzeul Național al Indienilor Americani, din Smithsonian Institution) și în Santa Fe (Muzeul Wheelwright) precum și activitatea în calitate de consultant a numeroase muzee, galerii și colecții private din întreaga țară. Studiile le-a desfășurat în rezervație, iar mai târziu, la Universitatea de Stat din Arizona, la Temple, a primit diploma de Licențiat în Arte și Studii Umanitare.

d.y. begay

TWO POINTS, 2005

Wool warp, wool weft in the natural color and aniline dyed black, 60 x 35 in.

Courtesy of the artist, Scottsdale, Arizona

DOUĂ PUNCTE, 2005

Plapumă și țesătură din lână de culoare naturală vopsită în negru cu anilină, 152,4 x 88.9 cm

Oferită de artist, Scottsdale, Arizona

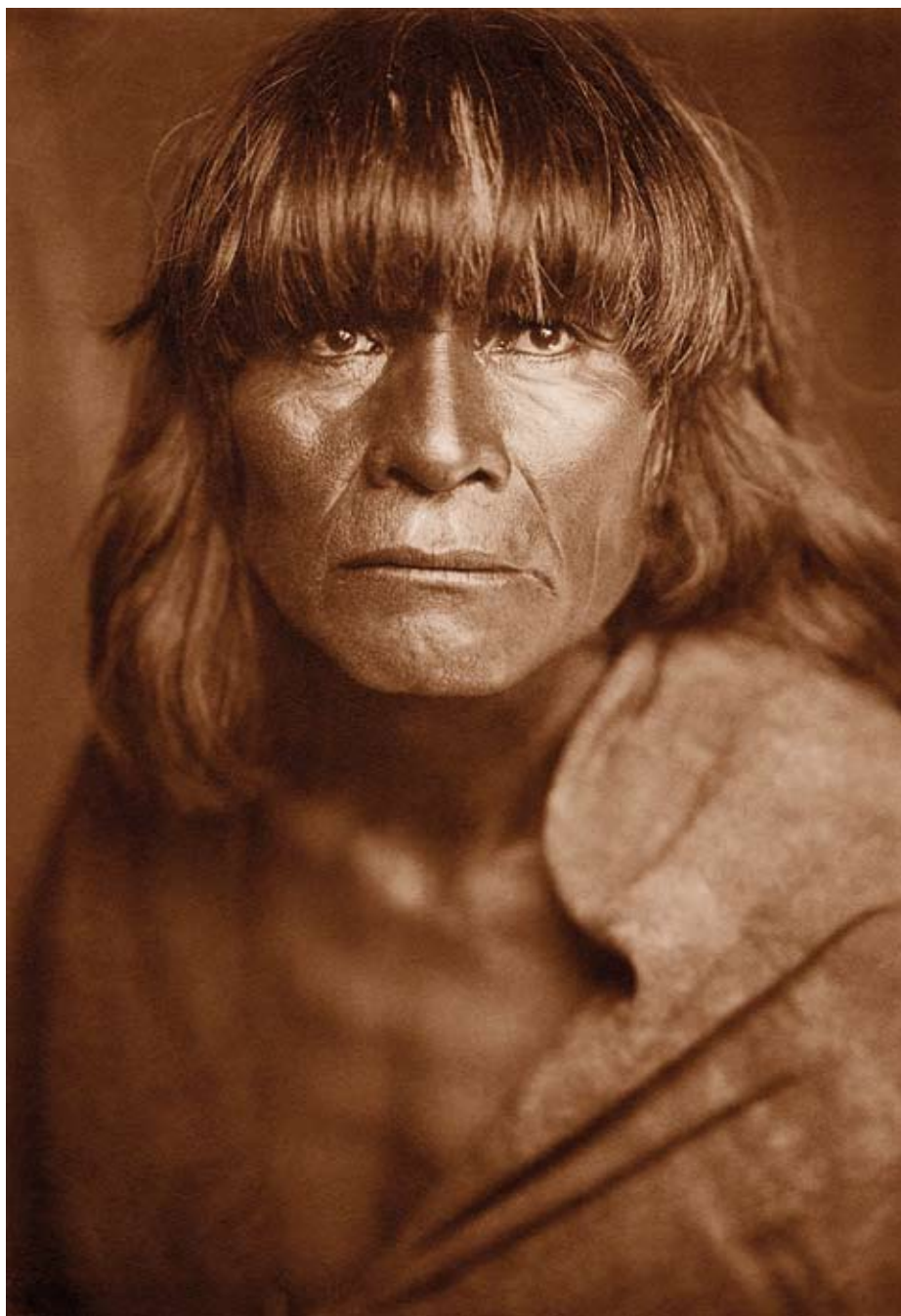
edward s. curtis (1868-1952)

Edward Curtis, later called by some tribes "Shadow Catcher," was born in 1868 near Whitewater, Wisconsin. In 1874, the Curtis family moved to La Sueur County, Minnesota. Curtis built his first camera at the age of twelve and taught himself to expose and develop film and to make photographic prints. By age seventeen, he was working as an apprentice photographer in St. Paul, Minnesota. Requiring for its completion more than thirty years, one and a half million dollars and the assistance of a vast array of patrons, researchers, scientists, editors, master craftsmen, interpreters, sympathetic creditors, tribal elders, and medicine men, Curtis published *The North American Indian* between 1907 and 1930. It comprised twenty volumes, with more than twenty-two hundred photographs, the book created a photographic and ethnographic record of more than eighty of North America's native nations.

In the field, Curtis instituted his own methodology, "the twenty-five cardinal points," to amass information on all areas of Indian life and lore, including vocabulary, political and social organization, religious customs, dwellings, food gathering and preparation, geography, games, music and dance, dress, weights and measures, and birth, marriage, and death customs.

Edward Curtis, mai târziu numit de unele triburi "Vânător de Umbre," s-a născut în 1868 în apropierea localității Whitewater, Wisconsin. În 1874, familia Curtis s-a mutat la La Sueur County, Minnesota. Curtis și-a construit primul aparat de fotografiat la 12 ani și s-a învățat să dezvolteze filmul și să imprime fotografiile. La 17 ani el era deja ucenic de fotograf la St. Paul, Minnesota. După o muncă de mai bine 30 de ani, investind un milion și jumătate de dolari și cu ajutorul unui grup mare de mentori, cercetători, savanți, editori, meșteșugari și meșteri, translatori, creditori ce îl simpatizau și s-au dovedit înțelegători, precum și a mai marilor triburilor și a oamenilor din domeniul medicinei, Curtis a publicat „The North American Indian” între anii 1907 și 1930. Aceasta a cuprins 20 de volume cu mai mult de 2200 de gravuri fotografice, reprezentând o înregistrare a vestigiilor fotografice și etnografice a mai mult de 80 de națiuni băștinașe din America de Nord.

Curtis a elaborat propria metodă în acest domeniu, "cele 25 de puncte cardinale" pentru a putea colecta informații din toate sferele vieții și credinței indienilor, inclusiv vocabularul, organizarea politică și socială, obiceiurile religioase, locuințele, obținerea și prepararea hranei, geografia, jocurile, vestimentația, greutatea și unitățile de măsură, muzica și dansul, precum și obiceiurile legate de naștere, nuntă și moarte.

edward s. curtis

HOPI MAN, c. 1921

Contemporary platinum print

18 x 14 in.

Courtesy of Christopher Cardozo
Fine Art, Minneapolis, Minnesota

BĂRBAT HOPI, 1921

*Tipar contemporan pe platină,
45,7 x 35,6 cm*

*Oferită de Christopher Cardozo
Fine Art, Minneapolis, Minnesota*

Canyon de Chelly (pronounced "de chay", after the Navaho "Ta Shay") was one of the most sacred places for the Navaho and remains so to this day. It is located in Northeastern Arizona in the heart of Navaho country. Of Curtis' 50,000 negatives this is considered to be one of his ten most important and powerful. The insignificance of man relative to nature is clearly illustrated through the sheer size of enduring cliff formations (over 1,000 feet high) that surround the riders.

Canyon de Chelly (se pronunță „de chay”, după dialectul Navaho „Ta Shay”) a fost și rămâne până astăzi unul dintre locurile cele mai sacre ale Navaho. Este situat în Nordul Ari-zonei, în inima regiunii Navaho. Din cele 50,000 de negati-ve ale lui Curtis, acesta este considerat a fi unul din cele zece cele mai importante și mai impresionante. Lipsa de semnifica-ție a omului în comparație cu natura este arătată clar prin mă-rimea absolută a formațiunilor stâncoase (înalte de mai bine de 1,000 de picioare) care înconjoară călăreții.

edward s. curtis

CANYON DE CHELLE-NAVAHO, 1904. Contemporary platinum print, 14 x 18 in. Courtesy of Christopher Cardozo Fine Art, Minneapolis, Minnesota

CANIONUL DE CHELLE-NAVAHO, 1904. Tipar contemporan pe platină, 35,6 x 45,7 cm

Oferită de Christopher Cardozo Fine Art, Minneapolis, Minnesota

Nampeyo (1860?-1942) was a Hopi potter who lived on the Hopi Reservation in present-day Arizona. Her Tewa name, Num-pa-yu, means "snake that does not bite." She was born at Hano Pueblo, which is primarily made up of descendants of the Tewa tribe who fled west to Hopi lands after the Pueblo Rebellion of 1680. Her mother, Ootca-ka-o was Tewa; her father Qots-vema, from nearby Walpi Pueblo, was Hopi. Nampeyo was eventually considered one of the finest Hopi potters. She learned pottery making from her paternal grandmother, and developed her own style based on traditional designs. Her work was purchased for the Smithsonian Institution and by collectors worldwide. In 1904 and 1907, she produced and sold pottery at the Grand Canyon lodge owned by the Fred Harvey Company. Nampeyo and her husband traveled to Chicago

in 1898 and 1910 to display her work. In 1925 Nampeyo began to lose her sight, but continued to form and shape pots by touch. These later pots were painted by members of her family, including her four daughters, who also became well-known potters. She worked with clay until her death in 1942.

Nampeyo (1860?-1942) a fost un olar Hopi care trăia în Rezervația Hopi în Arizona contemporană. Numele ei Tewa, Num-pa-yu, înseamnă "șarpele care nu mușcă." Ea s-a născut la Hano Pueblo, format în mare parte din urmașii tribului Tewa, care au mers pe calea apei până la pământurile Hopi, după Răscoala din Pueblo (Pueblo Rebellion) din 1680. Mama ei, Ootca-ka-o era o Tewa; tatăl, Qots-vema, originar din împrejurimile localității Walpi Pueblo, era un Hopi. Mai târziu Nampeyo a fost considerată una dintre cei mai iscusiți olari Hopi. Ea a deprins arta olăritului de la bunica ei din partea tatei și și-a elaborat un stil personal bazat pe modelele tradiționale. Lucrările ei au fost achiziționate de către Smithsonian Institution și de către colecționarii din întreaga lume. În 1904 și 1907 ea confecționat și vândut ceramică la ghereta de la Grand Canyon, proprietate a Companiei Fred Harvey. Nampeyo și soțul ei au mers la Chicago în 1898 și 1910 pentru a-și expune lucrările. În 1925 Nampeyo a început să-și piardă vederea, dar a continuat să modeleze vasele cu ajutorul simțului tactil. Aceste din urmă oale au fost ornamentate de către membrii familiei ei, inclusiv de către cele două fiice, care de asemenea au devenit meșteri olari renumiți. Ea a continuat să lucreze cu lutul până în 1942, când s-a stins din viață.

edward s. curtis

THE POTTER – HOPI (NAMPEYO), c. 1906

Contemporary platinum print, 18 x 14 in.

Courtesy of Christopher Cardozo Fine Art, Minneapolis, Minnesota

OLARUL HOPI (NAMPEYO), c. 1906

Tipar contemporan pe platină, 45,7 x 35,6 cm

Oferită de Christopher Cardozo Fine Art, Minneapolis, Minnesota

edward s. curtis

HOPI MOTHER, 1922. Contemporary platinum print, 18 x 14 in.
Courtesy of Christopher Cardozo Fine Art, Minneapolis, Minnesota

MAMĂ HOPI, 1922. Tipar contemporan pe platină, 45,7 x 35,6 cm
Oferită de Christopher Cardozo Fine Art, Minneapolis, Minnesota

Ordinarily the only garment of the primitive Hopi woman was an undyed cotton robe, which passed under the left arm and was fastened above the right shoulder, the edges overlapped at the right side, and the robe was tied with an embroidered belt. Arms and lower legs were left bare. On special occasions women wore deer-skin moccasins, to which were attached white leggings of the same material, each consisting of half of a large skin, which was wrapped round the calf like a thick bandage.

De obicei, singura îmbrăcăminte a femeii primitive din tribul Hopi era o robă nevodită de bumbac, trecută pe sub brațul stâng și legată de-asupra umărului drept, poalele din dreapta fiind suflecate și roba fiind legată cu o curea brodată. Brațele și partea de jos a picioarelor erau lăsate dezgolite. La ocazii speciale femeile purtau mocasini din piele de cerb, la acestea fiind anexate jambiere din același material, fiecare reprezentând o bucată lată de piele, care se înfășura în jurul gambei, ca un bandaj gros.

russ gilbert (1962)

Such large capacity storage rooms as the *Fire House Granary* in the San Juan-Anasazi Wilderness, Utah and the *Cave Town* of the Rio de Chelly, Utah are scattered throughout this region of the Southwest. Some storage rooms show evidence of having been burned out. This may have been a practice to kill bacteria and fungi, if a previous food cache showed signs of rot. While the nearby canyon bottom is narrow with little area for crops, dwellings and signs of dry land agriculture are found on the mesa above.

In 1979, Russ Gilbert began his photographic career as a high school yearbook staff photographer. In 1985, he graduated from Northern Arizona University with a degree in commercial photography and started his own commercial photography business that same year.

Although commercial photography provides his living, his heart is with black and white fine art photography. In recent years, super large format cameras have been his choice of hardware, with 7 x 17 inch and 12 x 20 inch formats comprising most of his output. His work has been exhibited at the Museum of Northern Arizona and the Coconino Center for the Arts, both in Flagstaff Arizona, and the Maine Photographic Workshops, Rockport. Gilbert's patrons include the Ford Motor Company, General Motors, Chrysler, Citroen, and Hyundai.

Spații de o asemenea capacitate de depozitare ca în „Incendiul unui Ambar” din San Juan-Anasazi Wilderness, Utah și în Orașul din Peșteră of the Rio de Chelly, Utah, sunt împrăștiate peste tot în regiunea din Sud-vest. Unele dintre acestea prezintă mărturia că au fost arse. Aceasta pare să fi fost o modalitate de a nimici bacteriile și ciupercile, atunci când rezervele de hrană începeau să dea semne de mucegai, în timp ce depresiunea canionului învecinat e îngustă cu puține suprafețe pentru a fi cultivate, pe partea de sus, plată, a colinei, se văd semne de așezări cu pământ cultivat.

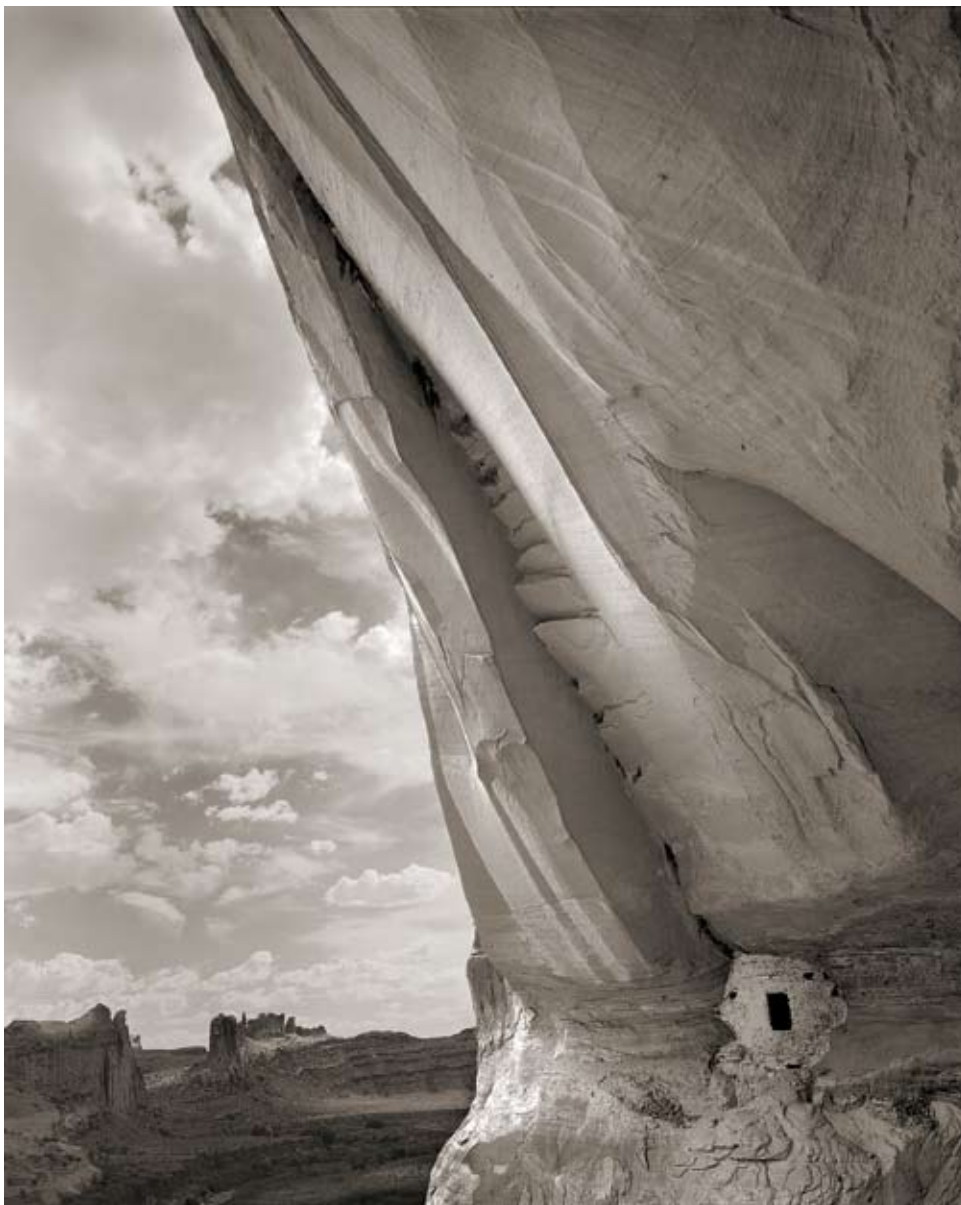
În 1979, Russ Gilbert, și-a început cariera fotografică în calitate de fotograf ce se ocupa de fotografiile de absolvire. În 1985 el a absolvit Universitatea Northern Arizona, obținând specialitatea de fotograf comercial și pornind o proprie afacere în domeniul fotografiei comerciale în același an.

Deși își câștigă existența din fotografia comercială, pasiunea lui este fotografia artistică alb-negru. În ultimii ani a preferat aparatele cu format foarte mare de 7 x 17 inch și 12 x 20, acesta fiind formatul majorității lucrărilor sale. Acestea din urmă au fost expuse la Muzeul din Arizona de Nord și Centrul de Artă Coconino, precum și în Flagstaff Arizona, la Atelierele Fotografice din Maine, Rockport. Gilbert colaborează cu Compania Ford Motor, General Motors, Chrysler, Citroen și Hyundai.

russ gilbert

FIRE HOUSE GRANARY, undated. Color photograph, 30 x 24 in. Courtesy of the artist, Flagstaff, Arizona
INCENDIUL UNUI AMBAR, nedatată. Fotografie color, 76,2 x 61 cm. Oferită de artist, Flagstaff, Arizona

russ gilbert

CAVE TOWN, undated. Black and white photograph, 30 x 24 in. Courtesy of the artist, Flagstaff, Arizona
ORAȘUL DIN PEȘTERĂ, nedatată. Fotografie alb-negru, 76,2 x 61 cm. Oferită de artist, Flagstaff, Arizona

lynn marie kirby (born 1951)

The recent work of Lynn Marie Kirby uses shape and form to excavate (her term) both the particularity of individual moments, and the cycles of lived, embodied existence, of artistic creation, of motherhood and family life, or urban dwelling and international transit. Her work is, ultimately, about the structures we use to access our world, and what we care most about in it. This is often accomplished by the use of chance elements, as when she exposes raw film stock to the available light in specific locations (in the *Latent Light Excavations* series), while other work explores the rhythms and temporal drifts inherent in video's capacity for the long take (as in the *Time Dilations* series). However, Kirby's methods of collecting visual and aural data are always supplemented by rigorous processes of re-ordering. Available light is channeled into deliberate shapes and forms, and recordings of lived experiences are manipulated and expanded so as to allow their subtle formal patterns and aesthetic characteristics to emerge. These forms frequently allude to the so-called purity of modernist painting. But Kirby uses this history in order to foreground the impurity and "messiness" of daily existence. Her art brings the logics of high art back into the private realm, as a deeply personal way of looking and a set of possibilities available to us all.

– Michael Sicinski, Lecturer
Department of Transmedia, Syracuse University

În activitatea sa recentă, Lynn Marie Kirby folosește forma pentru a dezgropa (termenul autoarei) concomitent particularitățile momentelor singulare și circuitul existenței parcurse, trăite, încorporate, ale creației artistice, ale maternității și ale vieții de familie sau ale locuinței urbane și ale tranzitului internațional. Munca ei ține, în ultimă instanță de structurile pe care le folosim pentru a avea acces la lumea noastră, precum și de lucrurile de care ne pasă cel mai mult în această lume. Aceasta se poate uneori realiza prin utilizarea elementelor oferite de șansă, ca în cazul în care ea dezvoltă materialul de pe film la lumina la care are acces în anumite locații (seria Revelațiile Lumii Latente) în timp ce în alte lucrări sunt explorate ritmurile și circuitul temporar specific capacității de imprimare a imaginii pentru o perioadă lungă de timp (ca în seria Dilatările Timpului). Totodată, metodele doamnei Kirby de a colecta informația vizuală și cea de auz este mereu completată de procese de rearanjare riguroasă. Lumina disponibilă este canalizată în forme și profiluri deliberate, astfel că înregistrările experiențelor trăite sunt manevrate și extinse, în așa fel ca structurile formale subtile și caracteristicile estetice ale acestora să poată ieși la iveală. Aceste forme amintesc frecvent de așa-numita puritate a picturii moderniste. Dar Kirby folosește această istorie pentru a evidenția caracterul impur și dezordonat al existenței cotidiene. Arta ei aduce logica artei înalte înapoi în limitele particularului, într-un mod profund personal de a privi, oferindu-ne și un set de posibilități aflate la dispoziția noastră a tuturor.

– Michael Sicinski, Lector
Facultatea Artelor Vizuale
Universitatea din Syracuse

lynn marie kirby

TRACES OF AMERICAN LIFE. A series of video installations, undated. Courtesy of the artist, San Francisco, California
URME ALE VIETII AMERICANE. O serie de instalatii video, nedatată. Oferită de artist, San Francisco, California

This collection of video works *Traces of American Life*, is made up of records of time passing. These projects speak about American experience – daily life in the home, our sense of community through shared celebrations and our infatuation with mobility seen as we travel in our cars through the landscape. Lynn Marie Kirby's work has been widely exhibited in galleries and museums including the Whitney Museum of American Art and the Museum of Modern Art, both in New York City; the Olympic Museum, Sarajevo, Bosnia and Herzegovina; the Pompidou Centre and Theatre Entrepot in Paris, France; Luna Park and the Arsenal in Berlin, Germany; the Portland Museum of Art, Oregon; the Kennedy Center, Washington D.C.; and the Museum of Modern Art in San Francisco, California, as well as in a retrospective at the San Francisco Cinematheque.

Această colecție de lucrări video „Urme ale Vieții Americane”, este alcătuită din dovezi ale timpului care trece. Aceste proiecte vorbesc despre experiența americană, despre viața noastră cotidiană, despre sentimentul nostru de comunitate prin sărbători comune și pasiunea noastră pentru mobilitate, privită ca o călătorie cu mașina pe pământurile natale. Opera lui Lynn Marie Kirby a fost expusă pe larg în galerii și muzee, inclusiv Muzeul de Artă Americană Whitney și Muzeul de Artă Modernă, ambele aflate la New York; Muzeul Olimpic, Sarajevo, Bosnia și Herzegovina; Centrul Pompidou și Teatrul Entrepot din Paris; Luna Park și Arsenal din Berlin, Germania; Muzeul de artă Portland, Oregon; Centrul Kennedy, Washington D.C. și Muzeul de artă modernă din San Francisco, California, precum și retrospectiv la Cinematheca din San Francisco.

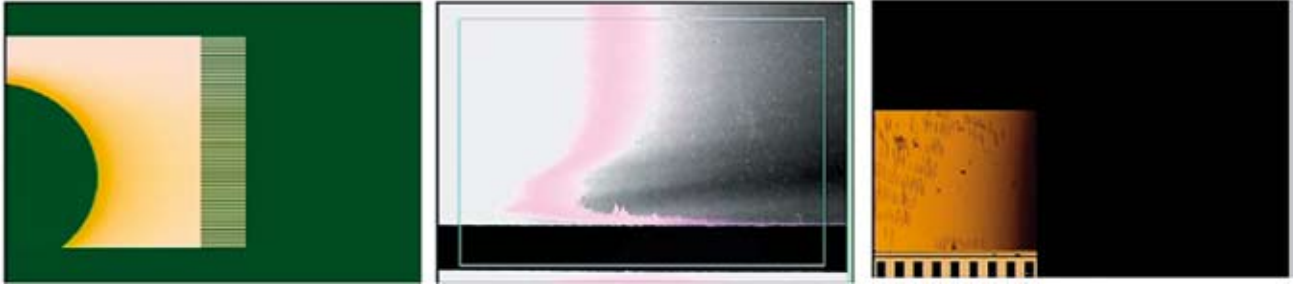

lynn marie kirby

FIELDS OF GRAIN, undated. Video installation. Courtesy of the artist, San Francisco, California
CÂMPII CU GRÂNE, nedată. Instalație video. Oferită de artist, San Francisco, California

The way that we think about the landscape around us is a clue to the way we think of ourselves. Like painting and sculpture, there is a long tradition of film as a landscape medium. The deep space of the film screen lends itself to the vista of landscape. We see this use of space most notably in American Westerns and Road movies. In this triptych Kirby works with the construction of a filmic space. The film frame set within the video frame reminds us of the reframing that happens as we transfer old movies to DVD. How is history reframed, who is framing? The construction of the film as material, the sprocket holes, the flash frames between shots, the movement between long shot and close-up, remind us of the subjectiveness of our views. This triptych explores the American landscape, as a place of labor, memory, and change. The road trip as a rite of passage.

Felul în care gândim despre pământul din jurul nostru este un indicator al felului în care gândim despre noi înșine. Ca și pictura și sculptura, există o lungă tradiție de film ca mijloc de a descrie peisajul. Spațiul adânc al ecranului este pus în serviciul peisajului. Vedem această utilizare a spațiului în special în filmele Western americane și filmele despre călătorii. În acest triptic Kirby construiește un spațiu de film. Cadrul de film situat într-un cadru video ne amintește de dublarea cadrelor atunci când transferăm filme vechi pe DVD. Construcția filmului ca și material, pauzele, cadrele scurte dintre imagini, mișcarea de la o imagine lungă și un prim plan, ne amintește de povara subiectivă a viziunilor noastre. Acest triptic explorează peisajul american, ca un loc al muncii, amintirilor și schimbărilor.

lynn marie kirby

REFRACTED CASE HISTORIES, undated. Video installation. Courtesy of the artist, San Francisco, California
ISTORII REFRACTATE, nedată. Instalații video. Oferită de artist, San Francisco, California

This project is part of the *Latent Light Excavation* series, a continuation of Kirby's interest in American history and its residue in the landscape; sites carry traces of their functional history, but also act as reservoirs of memory. Each final video in the series is a document of the landscape itself, a slice through time to what lies below the visible, an archive, a celebration or critique of what it means to be an American. *Refracted Case Histories* deals with immigration, with the Diaspora of plants and systems, rather than people. Similar to plants, imported ideas are transformed by their transplantation. Catholicism has always absorbed significant elements of new host cultures; visually this is manifest in architecture.

Acest proiect face parte din seria Excavația Latentă a Luminii, o continuare a interesului lui Kirby față de istoria americană și rămășițele peisajului ei; anumite locuri poartă urmele istoriei lor funcționale, dar servesc și ca rezervoare de amintiri. Fiecare video final din serie este un document a însăși peisajului, o secțiune a timpului care ne arată ce se află după ceea ce este vizibil, o arhivă, o celebrare sau critică a ceea ce înseamnă să fii american. Istoriile Refractate abordează problema imigrației, mai mult cu diaspora plantelor și sistemelor, decât a oamenilor. La fel cum se întâmplă cu plantele, ideile importate sunt transformate după transplantare. Catolicismul a absorbit întotdeauna elemente semnificative a noilor culturi gazdă; vizual acest fapt se manifestă în arhitectură.

lynn marie kirby

SIX SHOOTER, undated. Video installation. Courtesy of the artist, San Francisco, California
ŞASE ȚINTAȘI, nedată. Instalație video. Oferită de artist, San Francisco, California

Six Shooter is a short improvisation with the mythos of the American West. The invisible America is projected into the landscape, from film and myth, with a young boy in his cowboy costume. A critique and a study of the masculine: the myth of the loner and the outlaw, an ode to movie directors John Ford and Howard Hawks.

Şase Țintași este o scurtă improvizație în baza miturilor Vestului American. America invizibilă proiectată asupra pământului, din filme și mituri, cu un băiat tânăr în costum de cow-boy este o critică și un studiu al masculinității: mitul singuraticului și al nelegiuitului, o odă regizorilor de film John Ford și Howard Hawks.

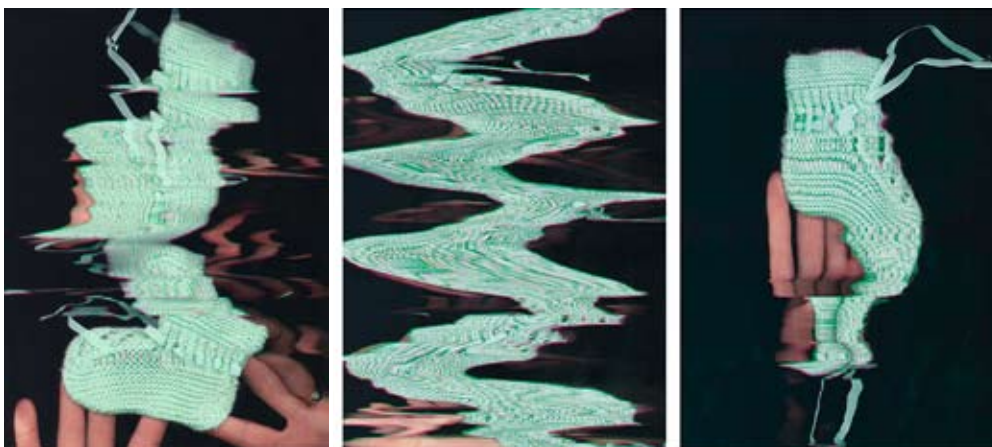

lynn marie kirby

TWILIGHT'S LAST GLEAMING, undated. Video installation. Courtesy of the artist, San Francisco, California
ULTIMA STRĂLUCIRE A ASFINȚITULUI, nedată. Instalație video. Oferită de artist, San Francisco, California

Taking original video material from a July 4th barbeque, Kirby manipulated the image in the computer. She uses the changing amplitude of Jimi Hendrix's *Star Spangled Banner* and the changing pitch of John Phillip Sousa's *Stars and Stripes* to determine the frame rate of the original material. We don't hear Hendrix or Sousa, but their scores decide the pace of the work. On the edge of a critique and celebration of American life, this re-filtered July 4th gathering speaks of the transmission of history and concepts of nationhood in a manner that is both complex and unsettling, an antidote to obsessive flag waving.

Luând un material video original de la o petrecere cu frigărui cu ocazia zilei de 4 iulie, Kirby a prelucrat imaginile la computer. Ea utilizează amplitudinea variabilă a piesei lui Jimi Hendrix Star Spangled Banner și tonul variabil al piesei lui John Phillip Sousa, Stars and Stripes pentru a determina cadrul materialului original. Nu îi auzim pe Hendrix sau Sousa, însă muzica lor determină ritmul lucrării. La limita dintre critică și laudă a vieții americane, această petrecere de 4 iulie prelucrată ne vorbește despre transmiterea istoriei și despre conceptul de naționalitate într-un mod pe cât de complex, pe atât de tulburător, un antidot pentru fluturarea obsesivă a steagului.

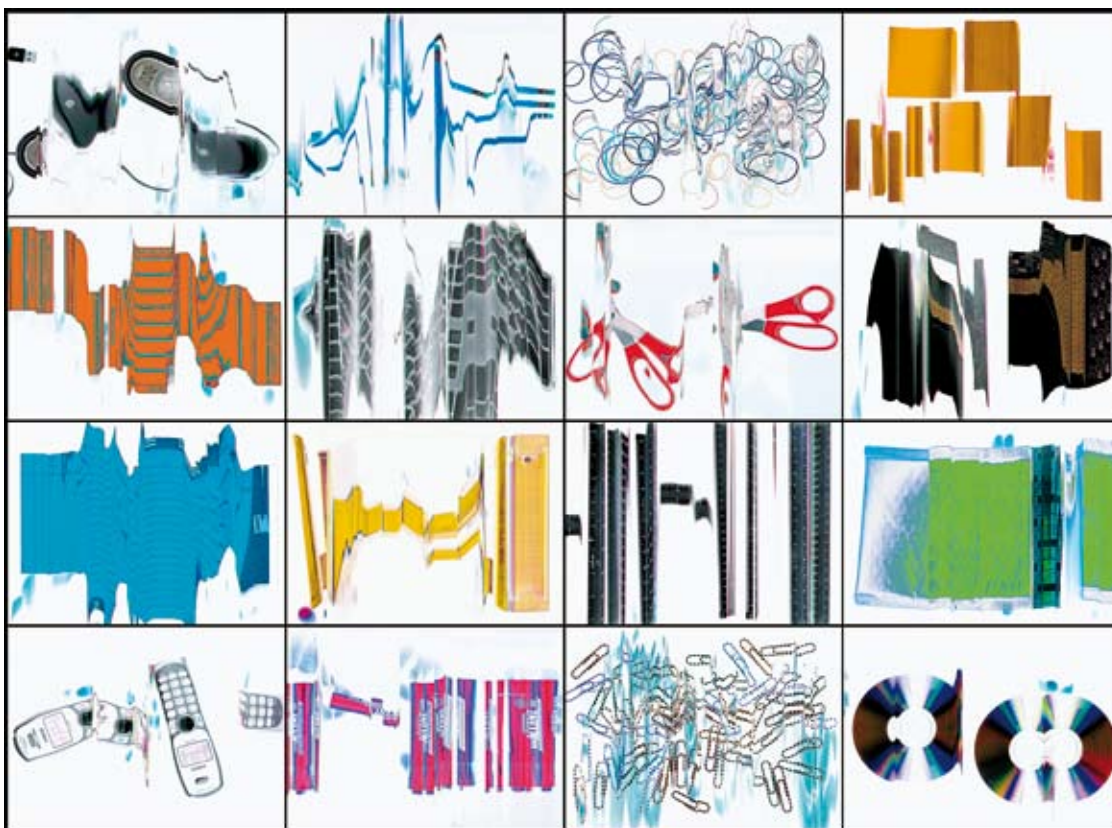

lynn marie kirby

BOOTIES, undated. Digital scan. 55 x 40 in. each. Courtesy of the artist, San Francisco, California
 PAPUCEI, nedată. Imagine scanată digital. 139,7 x 101,6 cm fiecare. Oferită de artist, San Francisco, California

For the *Residue of Life* series Kirby began scanning food wrappers, her son's clothes as he outgrew them, and ordinary objects that we surround ourselves with. Using the scanner to record moments, these prints serve as memory notations and celebrations of a particular time, a particular flavor, a particular stage of growth. These scans are documents of a particular age – a contemporary archeology. A record of fleeting time. We see shifting global trends by noticing where goods are manufactured on labels and the shifting technologies of our desktops. Even before a child is born in the United States the child is welcomed into the community of its parents and family through the giving of gifts. Often these small, precious items are worn only a few times before the children outgrow them. Yet these objects retain a kind of totemic power. It is hard to give them away; they carry traces of our memories and experience. These scans function in place of the original objects, any residual attachment to the object has been transmitted into the image. The original object is now free to be passed along, creating and maintaining a chain of love and welcoming.

Pentru seria reziduurile vieții Kirby a început să scaneze ambalaje pentru produse alimentare, hainele fiului ei după ce a crescut din ele și obiecte obișnuite care ne înconjoară. Scannerul fiind folosit ca instrument pentru a immortaliza anumite momente, aceste imagini imprimate ne amintesc și sărbătoresc anumite perioade, anumite mirosuri, anumite etape de creștere. Aceste materiale scanate sunt documente ale unei epoci – arheologie contemporană. Dovezi ale timpului care zboară. Vedem cum se schimbă tendințele globale observând unde sunt fabricate lucrurile și cum se schimbă tehnologiile calculatoarelor noastre. Chiar și înainte de a se naște, în Statele Unite un copil este primit în comunitatea părinților și familiei lui prin oferirea cadourilor. Deseori aceste mici, superbe obiecte sunt purtate doar de câteva ori înainte ca acestea să fie deja mici. Totuși ele păstrează o anumită putere totemică. Este greu să renunți la ele; ele poartă urme ale amintirilor și experiențelor noastre. Imaginile scanate funcționează în locul obiectelor originale, orice atașament rezidual al obiectelor a fost transmis imaginii. Obiectul original este acum liber să fie transmis mai departe, creând și menținând un lanț de dragoste și bunăvoință.

lynn marie kirby

DESK, undated. Digital scans. 8 x 10 in. each. Courtesy of the artist, San Francisco, California
 BIROUL, nedatată. Imagini scanate digital. 20,3 x 25,4 cm fiecare. Oferită de artist, San Francisco, California

We surround ourselves with ordinary objects. Do these objects change from culture to culture? What is on the desk in front of you and how is it different from the desk of last year? These scans are records of the shifting technologies with which we work, as well as the idiosyncratic objects with which we surround ourselves. The grid varies in size depending on the dimension of the installation site.

Ne înconjurăm cu obiecte obișnuite. Se schimbă oare aceste obiecte de la cultură la cultură? Ce se află pe birou în fața ta și în ce mod sunt aceste obiecte diferite de cele ce se aflau pe biroul tău anul trecut? Aceste imagini scanate sunt dovezi ale tehnologiilor schimbătoare cu care lucrăm, cât și a obiectelor idiosincrasice cu care ne înconjurăm. Dimensiunea grilei variază în dependență de locul unde a fost instalată.

arlo namingha (born 1973)

Working in various woods, clay, cast bronze, fabricated bronze and stone. The majority of sculptures created by Arlo Namingha reflect his Tewa/Hopi background. Using the idea of design, form, and movement, he minimizes these literal images not to recreate them but to draw from them and from his personal experiences. His work not only reflects the figurative aspect of his native people and cultural deities but also the idea of scenery and landscape as well as symbolism.

Arlo Namingha is from the Tewa/Hopi tribe, and the eldest son of internationally known artist Dan Namingha. He was born in Santa Fe, New Mexico, and raised in San Juan Pueblo, New Mexico. Growing up with his Native culture, he began carving Katsina dolls at an early age. Working on commissions in his early twenties, he started producing wood sculptures and now works in wood, clay, stone, fabricated and cast bronze. His works are included in many private collections, and he has also given generously to various organizations and fundraisers throughout New Mexico. Namingha's works are in the permanent collections of the Palm Springs Desert Museum, California; the Montclair Art Museum, Montclair, New Jersey; and the U.S. Embassy in Uzbekistan. The Albuquerque Museum of Art and History in New Mexico commissioned Arlo to do a sculpture for their permanent collection.

A lucrat cu diferite tipuri de lemn, lut, bronz turnat și piatră. Majoritatea sculpturilor create de către Arlo Namingha reflectă originile sale Tewa/Hopi. Folosind ideea de design, formă și mișcare el minimizează aceste imagini literale nu pentru a le recrea, dar pentru a se inspira din ele și din experiența personală. Lucrările sale nu numai că reflectă aspectele figurate ale poporului său și a zeităților, dar și ideea de mediu înconjurător și de peisaj, precum și de simbolism.

Arlo Namingha este din tribul Tewa/Hopi, și este fiul cel mai mare al artistului cu renume internațional Dan Namingha. El s-a născut în Santa Fe, New Mexico, și a crescut în satul San Juan Pueblo, New Mexico. Crescând în mediul său cultural nativ, la o vârstă foarte fragedă el a început să sculpteze păpuși din lemn. La vârsta de 20 de ani lucrând la comandă el a început să realizeze sculpturi din lemn și să lucreze în lemn, lut, bronz fabricat și turnat. Lucrările lui sunt incluse în multe colecții private și el de asemenea a donat lucrări diferitor organizații și colecători de fonduri din New Mexico. Lucrările lui Namingha se află în colecția permanentă a Muzeului Palm Springs Desert, California; Muzeul de artă Montclair, Montclair, New Jersey; și Ambasada Statelor Unite în Uzbekistan. Muzeul de artă din Albuquerque și Muzeul de artă și istorie din New Mexico i-au comandat lui Arlo să facă o sculptură pentru colecția lor permanentă.

arlo namingha

PUEBLO SINGER #2, 2003-2006. Bass Wood, 28 ½ x 10 x 5 in.

Courtesy of the artist, and Niman Fine Art, Santa Fe, New Mexico

CĂNT REȚUL DIN PUEBLO #2, 2003-2006. Lemn de tei, 72,4 x 25,4 x 12,7 cm

Oferită de artist și de Niman Fine Art, Santa Fe, New Mexico

dan namingha (born 1950)

Dan Namingha is from the Tewa-Hopi tribe. He has been showing professionally as an artist for thirty years. His works command unwavering respect for the earth and spirit of his ancestry, the beautiful heritage that is the heart of his creativity. He is constantly drawn to his roots so deeply embedded in ceremony yet allows us only a guarded glimpse of his sacred traditions. The spirit messengers, the Katsinas representing blessings, ancestors and cloud people – all of these form the interim of visage between the physical and the spirit world.

Namingha paints and sculpts the imagery of his homeland and his peoples, always with the integrity instilled in him by that depth of belief and love of spirit. Drawing and painting were a natural part of Hopi childhood. They gave him a way to express his strong feelings about his culture and environment, leading to a path of creative freedom. Dan feels that change and evolution are a continuum – socially, politically, and spiritually – and that the future of our planet and membership of the human race must be monitored to insure survival in the spirit of cultural and technological diversity. He says that only then can we merge the positive and negative polarization and balance so necessary to the communal spirit of the universe.

Dan Namingha este originar din tribul Tewa-Hopi. El și-a demonstrat măiestria de artist timp de 30 de ani. Lucrările lui inspiră un profund respect pentru pământul și spiritul strămoșilor lui, frumoasa moștenire care este izvorul creativității sale. El este în permanență atras de rădăcinile sale care sunt atât de adânc încadrate în ritualuri, dar ne permite să aruncăm doar o privire rapidă asupra tradițiilor sacre. Mesagerii spiritelor, Katsina care reprezintă binecuvântarea, strămoși și oameni ai cerului – toate acestea formează trecerea dintre lumea fizică și cea a spiritelor.

Namingha pictează și sculptează imagini ale pământului său natal și ale poporului său, mereu cu aceeași integritate ce i-a fost insuflată de acea profunzime a credinței și dragostea de spirit. Desenul și pictura erau o parte naturală a copilăriei în tribul Hopi. Îi oferea o posibilitate de a-și exprima sentimentele puternice față de cultura și mediul lui, aceasta fiind calea către libertatea creativă. Dan este de părere că schimbarea și evoluția sunt o linie continuă – social, politic și spiritual – și că viitorul planetei noastre și apartenența la rasa umană trebuie să fie monitorizate pentru a asigura supraviețuirea în spiritul diversității culturale și tehnologice. El spune că doar atunci putem uni polarizarea negativă cu cea pozitivă și putem găsi echilibrul atât de necesar pentru spiritul comun al universului.

dan namingha

KATSINUM #1, 2005-2006. Acrylic on canvas, 50 x 40 in. Courtesy of the artist, and Niman Fine Art, Santa Fe, New Mexico
KATSINUM #1, 2005-2006. Acril pe pânză, 127 x 101,6 cm. Oferită de artist și de Niman Fine Art, Santa Fe, New Mexico

arnold numkema

The *Crow Mother*, or *Angwusnasomtaqa* Katsina plays an important role in the ceremonial life of the Hopi people. She will carry either yucca blades for the initiation of children or a basket of blessed bean sprouts that are given to the members of the village for protection and prosperity.

Cioara Mamă sau Katsina Angwusnasomtaqa joacă un rol foarte important în ritualurile tribului Hopi. Ea va purta sau frunze de yucca pentru inițierea copiilor, sau un coș de lăstari de fasole binecuvântați care sunt oferite locuitorilor satului pentru protecție și prosperitate.

arnold numkema

CROW MOTHER KATSINA, undated
Cottonwood root, paint, 16 x 3 x 2 in.
Courtesy of the Heard Museum, Phoenix, Arizona

*CIOARA MAMĂ KATSINA, nedată
Pânză de bumbac, vopsea, 40,6 x 7,6 x 5,1 cm
Oferită de Muzeul Heard, Phoenix, Arizona*

suzie yazzie

Ganado style textiles feature vibrant designs and bold colors, and they are the textiles by which many people identify Navajo weavings. These textiles boast strong designs including zigzags and geographic shapes in bright colors including black, white and gray on a red background.

The Ganado style Navajo rug generally consists of a one-stepped diamond-shaped center medallion or two connected stepped diamonds. Stepped and embellished triangles in each corner make up a quincunx pattern, surrounded by a geometric border.

Textilele de stil Ganado au un design dinamic și culori îndrăznețe și acestea sunt textilele după care multă lume recunoaște țesăturile Navajo. Aceste textile au modele conturate inclusiv zigzaguri și forme geografice în culori aprinse inclusiv negru, alb și gri pe un fundal roșu.

Covorul Navajo în stil Ganado constă în mod normal dintr-un medalion sub formă de romb cu laturi drepte situate în centru sau două romburi unite cu laturile în trepte. Triunghiuri înfrumusețate cu laturile în trepte situate în fiecare colț, formează un model din cinci elemente, înconjurate de o margine geometrică.

suzie yazzie

GANADO STYLE NAVAJO TEXTILE, undated
Wool, dye, 52 x 34 in.
Courtesy of the Heard Museum, Phoenix, Arizona

*TEXTILE NAVAJO ÎN STIL GANADO, nedată
Lână, vopsea, 132,1 x 86,4 cm
Oferită de Muzeul Heard, Phoenix, Arizona*

acknowledgments

Washington

Anne Johnson, Director, ART in Embassies Program
Imtiaz Hafiz, Curator
Jamie Arbolino, Registrar
Marcia Mayo, Publications Editor
Sally Mansfield, Publications Project Coordinator
Amanda Brooks, Imaging Manager

Chisinau

John Balian, Public Affairs Officer
Elizabeth Lewis, Assistant Public Affairs Officer
Nicole Specians, General Service Officer
Alexandru Leanca, Translator and Editor
Iurie Foca, Photographer

Vienna

Nathalie Mayer, Graphic Designer

mulțumiri

Washington

Anne Johnson, Director, Programul Arta în Ambasade
Imtiaz Hafiz, Curator
Jamie Arbolino, Registrar
Marcia Mayo, Editor de Publicații
Sally Mansfield, Coordonator de Proiecte Publicații
Amanda Brooks, Manager Imagine

Chișinău

John Balian, Atașat pentru Cultură și Presă
Elizabeth Lewis, Adjunctul Atașatului pentru Cultură și Presă
Nicole Specians, Șef Servicii Generale
Alexandru Leanca, Traducător și Editor
Iurie Foca, Credit Foto

Vienna

Nathalie Mayer, Designer Grafică

Published by the ART in Embassies Program
U.S. Department of State, Washington, D.C.
May 2007